

ценка къмъ всичко родно, къмъ всичко българско. Много не чакахъ. Още не изпилъ поржчаното ми кафе, въ магазина влиза единъ клиентъ — столаръ.

Веднага се завързва следния разговоръ.

— Дойдохъ за лакъ.

— Отъ кой искашъ — отъ нашия или отъ европейския.

— А бе, отъ нашия да вземе човѣкъ, ама нали го опитахъ, — не чини. Все си е по-друго европейското, по-скжпичко е, наистина, ама струва си паритѣ. Каквото лакирахъ съ лака отъ кутиитѣ, излѣзе по-хубаво, по-лѣскаво. И по-малко време ми отне. А пъкъ нашиятъ — търкашъ, търкашъ, и все си е то. Още не можемъ да го докараме, както трѣбва.

Търговецътъ се опита да му възрази, но столарътъ си остана на своето.

— До хвалене ли е, хвали нашето; до работа ли е, купувай чуждото. Още дълго ще бжде така. Простички сме си, простички. . .

Търговецътъ се усмихна и му подаде кутийка лакъ, на която се красѣше европейски етикетъ. Когато си отиде клиентътъ, той се обърна къмъ менъ, усмихна се и ми рече:

— Наистина сме простички, но не въ производството, а въ разбирането. Заповѣдайте съ мене. И азъ влѣзохъ въ вътрешното отдѣление на магазина му. Въ него имаше нѣколко готови тенекии лакъ и множество кутии съ чуждѣ етикетъ.

— Ето, виждате ли — лака го правя самъ азъ. Отъ тука го наливамъ въ кутии и по тоя начинъ се снабждавамъ съ две качества: българско и европейско. Разликата имъ е само въ ценитѣ — двойна между едното и другото. И тази разлика е, струва ми се, която диктува блѣска на европейския лакъ предъ нашия.

Азъ неволно се замислихъ. Не е ли сжщото и въ другитѣ области на нашия животъ? Като кажемъ: европейско, че медъ покапва отъ устата ни. Всичко чуждо е хубаво, достойно за внимание, за предпочитане, а всичко родно — нефелно, несъвършено. Отъ тамъ и опредѣлението: **българска работа**, когато трѣбва да се охарактеризира каквото и да било, дори чуждо, но не сполучено дѣяние. Върви ли часовникътъ ни невѣрно, произведенъ не въ България, а въ Швейцария, българското и българщината ще обвинимъ. Плѣзнемъ ли се на улицата, пакъ България и българитѣ виновни. Паднемъ ли нравствено, българската действителность ще трѣбва да ни бере грѣха. Съ една речъ, все родината и съотечественицитѣ виновни. Напоследъкъ